

U la 968/29
u Mo/18

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 031059 19 U
Sarajevo, 23.04.2020.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Ljiljana Lalović, kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Amir Kapetanović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Lala i Lačo d.o.o. Bijeljina kojeg zastupaju advokati iz Bijeljine, Milan Matić, Veran Krsmanović i Nikola Čeklić, ulica Miloša Crnjanskog broj: 1/I, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-508-8/18 od 09.10.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ulica Maršala Tita 11a, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 23.04.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava osporeno rješenje u stavu (3), kojim je uvažen zahtjev za naknadu troškova zastupanja u iznosu od 225,00KM, se poništava i predmet vraća na ponovni postupak.

U preostalom dijelu rješenje ostaje na pravnoj snazi.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 877,50KM u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem u stavu 1. uvažena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja broj: 14-5-2-16-4-1397-10/18 od 23.08.2018.godine, ugovornog organa BiH-Ministarstvo sigurnosti, Agencija za forenzička ispitivanja i vještačenja, I, Sarajevo i naloženo ugovornom organu da odluči o troškovima za sastav žalbe tužitelja broj: 227/2018 od 18.08.2019.godine, izjavljene na TD po kojoj žalbi je ugovorni organ i donio navedeno rješenje. U stavu 2. pobijanog rješenja, uvažen je zahtjev tužitelja za povrat sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 500,00KM, dok je u stavu 3. uvažen zahtjev za naknadu troškova zastupanja u iznosu od 225,00KM, dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen kao neosnovan, te je

obavezan ugovorni organ da isplati dodjeljeni iznos troškova upravnog postupka, u roku od 15 dana od dana prijema rješenja.

Protiv osporenog rješenja u dijelu u kojem je odlučeno o visini troškova za žalbu podnesenu 227-2/2018 od 23.08.2018.godine odnosno na osnovu koje je doneseno pobijano rješenje, tuženi je pogrešno odlučio o visini troškova koji pripadaju tužitelju. Stoga je predmetno rješenje nezakonito. Tužitelj je naveden troškove potraživao u skladu sa tarifnim brojem 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Republike Srpske, obzirom da se u konkretnom slučaju radi o procjenjivom predmetu javne nabavke. Ističe da je procijenjena vrijednost predmetne nabavke 20.000,00KM i da je i Izvršni odbor advokatske komore Republike Srpske Obavještenjem broj: 02-67/2018 od 28.09.2018.godine zauzeo stav da se troškovi formiraju prema tarifnom broju 2. Advokatske Tarife Republike Srpske. Tuženi se pogrešno poziva na Tarifni broj 3 i navodi da tužitelju za sastav podneska pripada 75 bodova uvećanih za 50% što ukupno iznosi 112,50KM ali prema navedenoj tarifi naknada za sastavljanje podneska iznosi 150 bodova uvećanih za 50% što iznosi 225 bodova. Imajući u vidu da je vrijednost boda 2,00KM, naknada bi u tom slučaju iznosila 450,00KM a ne 225,00KM. U konačnici tužitelj navodi da je u troškovniku tražio i nagradu prema tarifnom broju 12, odnosno 25% a o čemu tuženi nije ni odlučivao. Slijedom navedenog, predlaže da sud tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje u dijelu u kojem je odlučeno o troškovima i predmet vrati na ponovni postupak tuženom te ga obaveže na naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 877,50KM.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz podataka spisa predmetne upravne stvari i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je tuženi, rješavajući po žalbi tužitelja broj: proiz227-2/2018 od 27.08.2018.godine donio konačno rješenje kojim je uvažena žalba tužitelja i poništeno rješenjem ugovornog organa i predmet vraćen na ponovni postupak tom organu. Stavom (3). pobijanog rješenja, uvažen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova zastupanja u iznosu od 225,00KM dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen kao neosnovan, te je obavezan ugovorni organ da isplati iznos od 225,00KM u roku od 15 dana od dana prijema rješenja. Prema obrazloženju osporenog rješenja Ured za razmatranje žalbi BiH je cijeneći da je žalba tužitelja osnovana, donio odluku o troškovima za izjavljenu žalbu, u skladu sa odredbama Tarifnog broja 3. i 14. Tarife o nagradama i naknadi za rad advokata Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 45/00). Tuženi je ocijenio da u skladu navedenim odredbama advokatske tarife, tužitelju pripada 75 bodova uvećanih za 50% što ukupno iznosi 112,50KM te kako vrijednost boda iznosi 2,00KM to u konačnici pripada iznos od 225,00KM. U preostalom dijelu zahtjev tužitelja za naknadu troškova je odbijen kao neosnovan u skladu sa odredbom člana 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH, sve u skladu sa zauzetim stavom presude Suda BiH broj: S 13 U 023495 16 U, po pitanju načina utvrđivanja iznosa troškova i primjene tarife u postupcima javnih nabavki.

Osporeno rješenje doneseno je nakon pogrešnog i nepotpunog utvrđenja odlučnih činjenica.

Odredbama člana 120. Zakona javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10) propisano je da je za rješavanje zahtjeva za naknadu troškova u postupku javne nabavke iz člana 119. stava (1) ovog zakona nadležan je Ured za razmatranje žalbi BiH. U smislu člana 105. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16) kada u postupku učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su toj stranci nastali učestvovanjem u postupku.

Neosnovan je tužbeni prigovor tužitelja da je naknada za zastupanje u upravnom postupku trebala biti dodijeljena na način da se cijeni da je konkretan postupak javne nabavke procjenjiv, jer iznosi 20.000,00KM, te da je i Izvršni odbor advokatske komore Republike Srpske, zauzeo stav da se troškovi formiraju prema tarifnom broju 2. Advokatske Tarife Republike Srpske. Dakle to što je predmetni postupak javne nabavke procjenjiv, u skladu sa odredbama člana 107. i 108. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14) jeste, u svakoj fazi predmeta, ali se vrijednost procijenjene nabavke, odnosi i uzima u obzir kod utvrđivanja naknade za pokretanja žalbenog postupka i ne može se primijeniti kod obračunavanja troškova upravnog postupka, koji stav je ovaj Sud, zauzeo u presudi broj: S 13 U 023495 18 U od 27.09.2018.godine, u pogledu iznosa dodijeljenih troškova u upravnom postupku. U toj presudi apelaciono upravno vijeće je navelo da je uskladu sa brojem 3. Advokatske tarife RS, kojim su uređeni postupci u neprocjenjivim predmetima, određeno da za sastavljanje podnesaka i zastupanje na ročištu *u upravnom postupku advokatu pripada nagrada od 150 bodova*, koji bodovi se uvećaju za 50% kada je u pitanju sastavljanje pravnog lijeka, dok je članom 14. iste tarife, propisano da vrijednost boda iznosi 2,00 KM. Navedenom odlukom apelacionog vijeća je potvrđena presuda koju je prvobitno donijelo upravno vijeće, dana 13.06.2018.godine i takav stav se primijenjuje od donošenja navedene presude. U istoj odluci je navedeno i da je u konkretnom slučaju riječ o neprocjenjivom predmetu bez obzira što je poznata vrijednost javne nabavke.

Međutim, osnovano se tužbom ukazuje da je tuženi prilikom obračuna tarife, na koji tarifni broj se pravilno pozvao, pogrešno obračunao iznos troškova, te je iz tog razloga ovo vijeće tužbu tužitelja uvažilo kao osnovanu i predmet vratilo na ponovno odlučivanje iz razloga jer u osporenom rješenju tuženi nije pravilno utvrdio odlučne činjenice u pogledu iznosa dodijeljenih troškova postupka. Naime, kako to proizilazi iz žalbe tužitelja, tužitelj je postavio zahtjev za troškove na način da je u troškovniku zahtijevao naknadu za sastav žalbe i paušal u iznosu od 25% kako mu u skladu sa članom 14 Tarife RS, i pripada. Iako se tužitelj u troškovniku pozvao na pogrešan Tarifni broj advokatske tarife odnosno na Tarifni broj 12, umjesto 14, što je tuženi i pravilno ocijenio, u konačnici je prilikom obračuna tužitelju samo dodijelio iznos od 225,00KM iako mu, pravilnim obračunom, pripada iznos od 450,00KM. Također, u obrazloženju osporenog rješenja tuženi je propustio da odluči o paušalu u iznosu od 25% koji tužitelju pripada u skladu sa navedenom tarifom a sve cijeneći da je takav zahtjev postavljen u troškovniku koji je sastavi dio žalbe.

Prema ocijeni ovog vijeća, obrazloženje rješenja u stavu 3(tri) ne sadrži sve razloge u odnosu na naprijed pomenute žalbene prigovore, kako je to propisano u odredbom člana 233 stav 2, u vezi sa članom 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH odnosno, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar. U ponovnom postupku, uvažavajući upute iz ove presude, tuženi će donijeti novu odluku, pravilnom primjenom materijalnog propisa u odnosu na iznos dodijeljenih troškova.

Kako je tužitelj uspio sa tužbom to mu u smislu odredbe člana 61. Zakon o upravnim sporovima pripada i naknada za troškove upravnog spora. Kako je tužitelj uspio sa tužbom pripadaju mu i troškovi upravnog spora i to prema članu 3. Tarife o naknadi za rad advokata u RS („Službeni glasnik RS“ broj: 68/05). Dodijeljeni troškovi se odnose na sastav tužbe u iznosu od 600,00KM (300 bodova x 2KM), iznos od 150,00KM paušala 25% i PDV-a što ukupno iznosi 877,50KM.

Imajući u vidu navedeno, Sud je primjenom odredbi člana 34. stav 2. u vezi s članom 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 i 74/10.) donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Ljiljana Lalović

